

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ve-natata el Hoshen ha-mishpat et ha-Urim ve-et ha-Tumim

saviv le-Shulhan 'arukh ... Yeshu'a Valq z.ts.l. ba'al sefer Me'irat 'enayim
... Shabetai Kohen z.ts.l. ba'al Sifte Kohen ... ve-nilveh la-hem ... David
ha-Levi z.ts.l. ... Ture zahav ... ito mehubar ... Tsevi ha-nikra be-fi kol
Hakham Tsevi ... be-hagahotav ... asinu zar ... la-shulhan

Karo, Yosef

יסוי, וראק

Homburg vor der Höhe, [5]502 [1741/1742]

עקרקה מיפתוש תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244)

מארת ענין ה"מ קסח קסמ הלכות שותפים בקרקע שפתי בהן שפה באר הגולה

אם נעשה זמים תרשים היו פירותיו עולה וע"י נש עפר שלו
בתלמן חק הערלה מאחר שראוי להתקיים ע"י וכו' המ"ט
עם ומיסק וכתב ז"ל ואפי' שיתבון לחיות בהן ומיסק מהערלה
מ"ו אינן יכולין לגדל פירות מחמת נשיו לכד מש"ל בלחור

קסח (א) הכל לבעל הקרקע עיין סמ"ע ס"ק ל' ע"ד לו יחזרו וכו'
וה"ל כל שכן האילן הן בתוך ג' שנים וחייבו הק"ן ה"ל
אם נעשה האילן כו' וכו' הכ"ס ודלא ככ"י ומ"מ ע"ג: (ב) הרמב"ם
שומעין לו עיין ב"ח דף ע"א ע"פ הכ"ס ר"ח נכונה ע"ג: וז"ל ב"ר

כמו שהיו שוים מתחלה כששטפו הנהר הואם לא
נעקרו בגושיהן ד' (א) הכל לבעל הקרקע מיר
יואם בא בעל הויתים ליטול ויתיו בין תוך שלשה בין
לאחר שלשה הרשות בידו בחוצה לארץ אבל בארץ
ישראל אין שומעין לוזה נותן לרדמי ויתיו וכמו
שעומדים לימכר למטעות וואם זה אומר לרשול אילנותיהן
ב' ה' המוכר ויתיו לעצים' אם פסק עמו לקוח מירכל הפירו' שיעשו
לבעל הקרקע וואם התנה עמו לקוח כל זמן שירצה כל הפירות שיוציאו לבעל
העצים ימכר טהם אם עשו ז' פחות מרביעית לטאה חוץ מההוצאה הרי אלו וכדמפרס'
של בעל הויתים עשו רביעית לטאה לחוץ מההוצאה יתלוכו:

קסט מי שישלו בור לפנים מבורו וגניה לפנים מגינתו וכו' סעי' פ'
א' א' מי שישלו בור לפנים מבייתו של חבירו ויש לו דרך עליו אין לו רשות
ליכנס שם ב' אלא ביום בשעה שדרך בני אדם ליכנס (א) כדווקא
בור אבל דרך נכנסים בין ג' ימים בין ז' ימים (ב) ונאקלו רשות
להכניס בהמותיו שם אלא ממלא ומצויא לחוץ ג' וכל אחד מהם עושה מפתח
לבור שלא יכנס שום אחד מהם אלא מרעת חבירו:
ב' ה' מי שישלו גנה לפנים מגינתו של חבירו אין לו רשות ליכנס בה בליה ד' ולא
להכניס לתוכה תגרים (הוא הדין לנית שהם לפנים מביית חבירו) וכלי ה' ולא
יכנס מתוכה לשרה אחרת (אלא אם כן הוא נכנס ג' ימים) ה' ו' החיצון
זורע את הדרך נתן לו דרך מן הצד מרעת שניהם נכנס בה באיוו שעה שירצה ומכנס
לתוכה תגרים אבל לא יכנס מתוכה לשרה אחרת ושניהם (א"כ) רשאים לזרעה:
ק"ע גנות

קס"א מי שישלו בור לפנים מבורו וגניה לפנים מגינתו וכו' סעי' פ'
א' א' מי שישלו בור לפנים מבייתו של חבירו ויש לו דרך עליו אין לו רשות
ליכנס שם ב' אלא ביום בשעה שדרך בני אדם ליכנס (א) כדווקא
בור אבל דרך נכנסים בין ג' ימים בין ז' ימים (ב) ונאקלו רשות
להכניס בהמותיו שם אלא ממלא ומצויא לחוץ ג' וכל אחד מהם עושה מפתח
לבור שלא יכנס שום אחד מהם אלא מרעת חבירו:
ב' ה' מי שישלו גנה לפנים מגינתו של חבירו אין לו רשות ליכנס בה בליה ד' ולא
להכניס לתוכה תגרים (הוא הדין לנית שהם לפנים מביית חבירו) וכלי ה' ולא
יכנס מתוכה לשרה אחרת (אלא אם כן הוא נכנס ג' ימים) ה' ו' החיצון
זורע את הדרך נתן לו דרך מן הצד מרעת שניהם נכנס בה באיוו שעה שירצה ומכנס
לתוכה תגרים אבל לא יכנס מתוכה לשרה אחרת ושניהם (א"כ) רשאים לזרעה:
ק"ע גנות

קס"ב מי שישלו בור לפנים מבורו וגניה לפנים מגינתו וכו' סעי' פ'
א' א' מי שישלו בור לפנים מבייתו של חבירו ויש לו דרך עליו אין לו רשות
ליכנס שם ב' אלא ביום בשעה שדרך בני אדם ליכנס (א) כדווקא
בור אבל דרך נכנסים בין ג' ימים בין ז' ימים (ב) ונאקלו רשות
להכניס בהמותיו שם אלא ממלא ומצויא לחוץ ג' וכל אחד מהם עושה מפתח
לבור שלא יכנס שום אחד מהם אלא מרעת חבירו:
ב' ה' מי שישלו גנה לפנים מגינתו של חבירו אין לו רשות ליכנס בה בליה ד' ולא
להכניס לתוכה תגרים (הוא הדין לנית שהם לפנים מביית חבירו) וכלי ה' ולא
יכנס מתוכה לשרה אחרת (אלא אם כן הוא נכנס ג' ימים) ה' ו' החיצון
זורע את הדרך נתן לו דרך מן הצד מרעת שניהם נכנס בה באיוו שעה שירצה ומכנס
לתוכה תגרים אבל לא יכנס מתוכה לשרה אחרת ושניהם (א"כ) רשאים לזרעה:
ק"ע גנות

קס"ג מי שישלו בור לפנים מבורו וגניה לפנים מגינתו וכו' סעי' פ'
א' א' מי שישלו בור לפנים מבייתו של חבירו ויש לו דרך עליו אין לו רשות
ליכנס שם ב' אלא ביום בשעה שדרך בני אדם ליכנס (א) כדווקא
בור אבל דרך נכנסים בין ג' ימים בין ז' ימים (ב) ונאקלו רשות
להכניס בהמותיו שם אלא ממלא ומצויא לחוץ ג' וכל אחד מהם עושה מפתח
לבור שלא יכנס שום אחד מהם אלא מרעת חבירו:
ב' ה' מי שישלו גנה לפנים מגינתו של חבירו אין לו רשות ליכנס בה בליה ד' ולא
להכניס לתוכה תגרים (הוא הדין לנית שהם לפנים מביית חבירו) וכלי ה' ולא
יכנס מתוכה לשרה אחרת (אלא אם כן הוא נכנס ג' ימים) ה' ו' החיצון
זורע את הדרך נתן לו דרך מן הצד מרעת שניהם נכנס בה באיוו שעה שירצה ומכנס
לתוכה תגרים אבל לא יכנס מתוכה לשרה אחרת ושניהם (א"כ) רשאים לזרעה:
ק"ע גנות

טור זהב

ס' קסח סעיף א' דמי הויתים כמו שהיו כו' מה שהוקפה לטמ' כפל דיון ומתוך כך למד דנעקרו בגושיהן ז' לטמ' מיר דמי
הויתים תמיה הוא מאוד דהא"ך ושמע בעל הקרקע כויתים של חבירו בע"כ כיון דאזות ללא ביטא
ל' בסירות החטו ותו דהא בדברי רבנו ענין מלכות דין תשלומי וזמנים של נעקרו בגושיהן עד לפסוק דכבר כתב דמי הפירות כתב דין דמי וזמנים
דנריך לטמ' כמי שמוכר לטעינות בין תוך ג' בין אחר ג' דמאש' ל' נעקרו בגושיהן ל' לא בגושיהן ונע"ד עיקר דזה הוא כעצמו כוונת המחבר
שהוסיף שנית וכו' לכתוב דין זה דמי זמנים למימד דיון מילוק בין תוך ג' בין אחר ג' ואם העתיק לשון רבנו כמו שנעמדק למכור אלא דתתלה שכתב
לאחר ג' הכל לבעל השדה הוסיף חקף להעתיק דברי כ"י דמ"ט תוך ג' שנים הכל לבעל השדה אין דמי הויתים בכלל רק זכות זה י"ו לא א"כ לטמ' רק
כמו שהיה בשעת שטופה כע"כ דבר ופשוט דלף תוך ג' שנים נריך ליתן לו דמי וזמנים אם ירצה אלא דאזרחת דלמלא נקטו דמסתמא יתא' ל' א"כ
כיון חזי הפירות כל זמן שמיניו לו וא"כ ועול דמי הויתים
האילן והוא ע"כ המ"ט קסח מאוד דהא"ך אפי' נעקרו בגושיהן הוא שכן האילן לבעל השדה כמ"ס ל' משעבד דלאו אלא כעניי הוה משעבד דקא"י על השבית
ג' שנים ומשעבד זה דקדקו הרמב"ם ורבנו והמחבר ובתו בדריש יתלוכו בגויות בעל השדה כו' דמאש' א"כ שכן האילן ל' ונע"ד ל' יוסב דמי הוית
אפילו לענין הוית ערלה דהיינו שיוכל לומר לעצמו ג' שנים וא"כ א"כ תוך ג' שנים ויכל בעל השדה כל הפירות דהא ל' לגנון א' בעל האילן ל' דמי הוית
בה' ערלה כו' ר"ל פ"ד או ויתלוכו ובע"כ מריות בגושיהן וע"כ א"כ תוך ג' שנים ויכל בעל השדה כל הפירות דהא ל' לגנון א' בעל האילן ל' דמי הוית
עושה כן מסתמא הוה נריך להו' ולמלא דמאש' שדריך התלמוד אלא ויכל בעל השדה חזי הפירות הוה עושה ויכל בעל האילן חזי הפירות תוך ג' שנים הוה חזי
למנוי כמ"ס א"כ דלאו הכי מיר דמאש' ובע"כ מריות בגושיהן וע"כ א"כ תוך ג' שנים ויכל בעל השדה חזי הפירות הוה עושה ויכל בעל האילן חזי הפירות תוך ג' שנים הוה חזי
ע"כ אמרו קמיה בתלמא סמוק איכלו עושים הפירות כו' אי לא נעקרו בגושיהן אז ע"כ נריך חקנה ו להחליטם
עם אילן עושים וכו' אין נריך לטמ' זכות של בעל האילן ע"כ און לו חלק בואותן פירות שדוך ג' שנים כנא"ן ל' בעל השדה ע"י מלפין כנ"ל כיון
והגון דבריו המוסקים ופי' כפיתור ופירא הוא וזלמ' זו לית גבר ובר נגד דלפסקיהו:

מארת ענין ה"מ קסח קסמ הלכות שותפים בקרקע שפתי בהן שפה באר הגולה

